सप्तमः प्रश्नः

॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥सप्तमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पश्चमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः॥

पुनम्तदह्योऽष्टाचंत्वारिश्शच॥1॥

यो वा अयंथादेवतम्भिं चिंनुत आ देवताँभ्यो वृथ्यते पापीयान्भवति यो यंथादेवतं न देवताँभ्य आ वृंथ्यते वसीयान्भवत्याग्रेय्या गांयत्रिया प्रंथमां चितिंम्भि मृंशित्रिष्टभाँ द्वितीयां जगंत्या तृतीयांमनुष्टभां चतुर्थीम्पङ्क्या पंश्रमीय्यंथादेवतमेवाग्निं चिंनुते न देवताँभ्य आ वृंथ्यते वसीयान्भवतीडांयै वा एषा विभिक्तिः पृशव इडां पृश्भिरेनम् [1]

चिनुते यो वै प्रजापंतये प्रतिप्रोच्याग्निं चिनोति नार्तिमार्च्छ्रत्यश्वांवभितंस्तिष्ठेतां कृष्ण उत्तर्तः श्वेतो दिख्यंण- स्तावालभ्येष्टंका उपं दध्यादेतद्वे प्रजापंते रूपम्प्रांजापत्योऽश्वंः साख्यादेव प्रजापंतये प्रतिप्रोच्याग्निं चिनोति नार्तिमार्च्छंत्येतद्वा अह्नों रूपं यच्चेतोऽश्वो रात्रिये कृष्ण एतदह्नंः [2] रूपं यदिष्टंका रात्रिये पुरीष्मिष्टंका उपधास्यञ्चेतमश्चंमभि
मृंशेतपुरीषमुपधास्यन्कृष्णमंहोरात्राभ्यांमेवेनं चिनुते
हिरण्यपात्रम्मधौः पूर्णं दंदाति मध्व्योऽसानीतिं सौर्या
चित्रवत्यावेंख्यते चित्रमेव भंवति मध्यन्दिनेऽश्वमवं
घ्रापयत्यसौ वा आंदित्य इन्द्रं एष प्रजापंतिः
प्राजापत्योऽश्वस्तमेव साख्यादंभ्रोति॥ [3]

प्राजापुत्याङ्ग्राँकार्य देवाः पितो दध्यादाग्रयुणं पञ्चंविश्शतिश्च॥2॥

त्वामंग्ने वृष्मं चेकितानम्पुन्य्वानञ्चनयंत्रुपागाम्। अस्थूरि णो गार्हंपत्यानि सन्तु तिग्मेनं नो ब्रह्मणा संश् शिशाधि। पृशवो वा एते यदिष्टंकाश्चित्यांचित्यामृष्ममुपं दधाति मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजनंनाय तस्माद्यथेयूंथ ऋष्मः। संव्थस्रस्यं प्रतिमां यां त्वां रात्र्युपासंते। प्रजाश् सुवीरां कृत्वा विश्वमायुर्व्यश्वत्। प्राजापत्याम् [4]

प्रतामुपं दधातीयं वावेषेकाँष्ट्रका यदेवेकाँष्ट्रकायामर्न्नं क्रियते तदेवेतयावं रुन्द्ध पुषा वे प्रजापंतेः कामृदुघा तयैव यजमानोऽमुष्मिल्लाँकैऽग्निं दुंहे येन देवा ज्योतिषोध्वा उदायन् येनादित्या वसंवो येनं रुद्राः। येनाङ्गिरसो महिमानंमान्शुस्तेनैंतु यजंमानः स्वस्ति। सुवर्गाय वा एष लोकार्य [5]

चीयते यदग्निर्येनं देवा ज्योतिषोध्वा उदायन्नित्युख्युष्ट्यं सिनंन्द्धं इष्टंका एवता उपं धत्ते वानस्पत्याः सुंवर्गस्यं लोकस्य समंष्ट्ये शतायुंधाय शतवींर्याय शतोतंयेऽभिमातिषाहें। शतं यो नंः शरदो अजीतानिन्द्रों नेषदितं दुरितानि विश्वां। ये चत्वारंः पथयों देवयानां अन्तरा द्यावांपृथिवी वियन्तिं। तेषां यो अज्यांनिमजीतिमा वहात्तस्में नो देवाः [6]

परिं दत्तेह सर्वे। ग्रीष्मो हेमन्त उत नो वसन्तः श्रद्धर्षाः सुंवितं नो अस्तु। तेषांमृतूना श्रातशांरदानां निवात एषामभये स्याम। इदुवथ्सरायं परिवथ्सरायं संवथ्सरायं कृण्ता बृहन्नमंः। तेषां वय सुमृतौ य्ज्ञियांनां ज्योगजीता अहंताः स्याम। भद्रान्नः श्रेयः समंनेष्ट देवास्त्वयांवसेन समंशीमहि त्वा। स नो मयोभूः पितो [7]

आ विंशस्व शं तोकायं तनुवें स्योनः। अज्यांनीरेता उपं दधात्येता वै देवता अपंराजितास्ता एव प्र विंशति नैव जींयते ब्रह्मवादिनों वदन्ति यदंर्धमासा मासां ऋतवंः संवथ्सर ओषंधीः पचन्त्यथ् कस्मांदन्याभ्यों देवतांभ्य आग्रयणं निरुप्यत् इत्येता हि तद्देवतां उदजंयन् यदृतुभ्यों निर्वपेद्देवतांभ्यः समदं दध्यादाग्रयणं निरुप्येता आहंतीर्ज्ञहोत्यर्धमासानेव मासांनृतून्थ्यंवथ्यरम्प्रीणाति न देवतांभ्यः समदंन्दधाति भद्रान्नः श्रेयः समनेष्ट देवा इत्यांह हुताद्यांय् यजंमान्स्यापंराभावाय॥ [8]

उपैतान्धारांयै षद्धंत्वारिश्शच॥3॥

इन्द्रंस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्तनूपा नंः प्रतिस्पशः। यो नंः पुरस्तौद्दख्यणतः पश्चादुंत्तर्तोऽघायुरंभिदासंत्येत श् सोऽश्मानमृच्छत्। देवासुराः संयंत्ता आस्नतेऽसुरा दिग्भ्य आबांधन्त तान्देवा इष्वां च वज्रेण चापांनुदन्त् यद्वज्रिणीरुपदधातीष्वां चैव तद्वज्रेण च यज्ञंमानो भ्रातृंव्यानपं नुदते दिख्यूपं [9]

द्धाति देवपुरा एवैतास्तंनूपानीः पर्यूह्तेऽग्नांविष्णू स्जोषंसेमा वर्धन्तु वां गिरंः। द्युम्नैर्वाजेंभिरा गंतम्। ब्रह्मवादिनों वदन्ति यन्न देवतांयै जुह्दत्यर्थं किन्देवत्यां वसोधरित्यग्निर्वसुस्तस्यैषा धारा विष्णुर्वसुस्तस्यैषा धाराँग्नावैष्णव्यर्चा वसोर्धाराँ जुहोति भाग्धेयेंनैवैनौ समर्धयत्यथों एताम् [10]

पुवाहुंतिमायतंनवतीं करोति यत्कांम एनां जुहोति तदेवावं रुन्द्धे रुद्रो वा एष यदग्निस्तस्यैते तनुवौं घोरान्या शिवान्या यच्छंतरुद्रीयं जुहोति यैवास्यं घोरा तनूस्तां तेनं शमयति यद्धसोर्धारां जुहोति यैवास्यं शिवा तनूस्तां तेनं प्रीणाति यो वै वसोर्धाराये [11]

प्रतिष्ठां वेद् प्रत्येव तिष्ठिति यदाज्यंमुच्छिष्यंत तस्मिन्ब्रह्मौद्नम्पचेत्तम्ब्राह्मणाश्चत्वारः प्राश्नीयुरेष वा अग्निर्वेश्वान्रो यद्घाह्मण एषा खलु वा अग्नेः प्रिया तन्यद्वेश्वान्रः प्रियायांमेवेनां तनुवाम्प्रति ष्ठापयति चतंस्रो धेनूर्दंद्यात्ताभिरेव यजंमानोऽमुष्मिं श्लोंकेंऽग्निं दुहे॥ [12]

भागुधेयुञ्जह्वंति पर्मा राष्ट्रन्दंधाति सप्त चं॥४॥

चित्तिं ञ्जहोमि मनसा घृतेनेत्याहादाँभ्या वै नामैषाहुं तिर्वेश्वकम् नैनं चिक्यानम्भातृं व्यो दभ्रोत्यथों देवतां एवावं रुन्द्धेऽग्रे तम्द्येतिं पृङ्गा जुंहोति पृङ्गाहुंत्या यज्ञमुखमारंभते स्प्त ते अग्ने स्मिधंः स्प्त जिह्वा इत्यांह् होत्रां एवावं रुन्द्धेऽग्निर्देवेभ्योऽपाँकामद्भागधेयम् [13]

इच्छमान्स्तस्मां एतद्भांगधेयम्प्रायंच्छन्नेतद्वा अग्नेरंग्निहोत्रमेत खलु वा एष जातो यर्हि सर्वश्चितो जातायैवास्मा

अन्नमिपं दधाति स एंनम्प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति यदेष गार्हंपत्यश्चीयतेऽथ क्वांस्याहवनीय इत्यसावादित्य इति ब्र्यादेतस्मिन् हि सर्वांभ्यो देवतांभ्यो जुह्वंति [14]

य एवं विद्वान्तिं चिनुते साख्यादेव देवतां ऋधोत्यग्नं यशस्विन् यशसेममप्येन्द्रांवतीमपंचितीमिहा वंह। अयम्मूर्धा पंरमेष्ठी सुवर्चाः समानानांमृत्तमश्लोको अस्तु। भद्रम्पश्यन्त उपं सेदुरग्ने तपो दीख्यामृषयः सुवर्विदः। ततः ख्यत्रम्बल्मोजंश्च जातं तद्स्मै देवा अभि सं नमन्तु। धाता विधाता पंरमा [15]

उत संदक्यजापंतिः परमेष्ठी विराजां। स्तोमाश्छन्दा शेसि निविदों म आहुरेतस्मैं राष्ट्रमभि सं नेमाम। अभ्यावेर्तध्वमुप् मेर्त साकम्य शास्ताधिपतिवीं अस्तु। अस्य विज्ञानमनु स॰ रंभध्विम्मम्पश्चादनुं जीवाथ सर्वे। राष्ट्रभृतं एता उपं दधात्येषा वा अग्नेश्चितीं राष्ट्रभृत्तयैवास्मिन्राष्ट्रं दंधाति राष्ट्रमेव भविति नास्मौद्राष्ट्रम्भ्रंशते॥ [16]

तमंसाऽऽदित्यौंऽस्तीति दिशं आदित्यः प्रजापंतिमब्रवीदुपं त्वाऽसौ पश्चंचत्वारि श्रच॥६॥

यथा वै पुत्रो जातो मियतं एवं वा एष मियते यस्याग्निरुख्यं उद्वायंति यित्रेर्म्नथ्यं कुर्याद्विच्छिन्द्याद्भातृंव्यमस्मे जनयेत्स एव पुनः प्रीध्यः स्वादेवेनं योनैर्जनयित नास्मे भ्रातृंव्यं जनयित् तमो वा एतं गृह्णाति यस्याग्निरुख्यं उद्वायंति मृत्युस्तमः कृष्णं वासः कृष्णा धेनुर्दिख्यंणा तमंसा [17]

पुव तमों मृत्युमपं हते हिरंण्यं ददाति ज्योतिर्वे हिरंण्युअयोतिषेव तमोऽपं हतेऽथो तेजो वे हिरंण्युन्तेजं प्वात्मन्धंते सुवर्न घर्मः स्वाहा सुवर्नाकः स्वाहा सुवर्न शुक्रः स्वाहा सुवर्न ज्योतिः स्वाहा सुवर्न सूर्यः स्वाहाकों वा पृष यदग्निर्सावांदित्यः [18]

अश्वमेधो यदेता आहुंतीर्जुहोत्यंर्काश्वमेधयोंरेव ज्योतीर्षेषि सं दंधात्येष हु त्वा अंर्काश्वमेधी सप्तमः प्रश्नः

यस्यैतद्ग्रौ क्रियत् आपो वा इदमग्रे सलिलमांसीत्स एताम्प्रजापंतिः प्रथमां चितिंमपश्यत्तामुपांधत्त् तद्यिमंभवत्तं विश्वकर्माब्रवीदुप् त्वायानीति नेह लोकौंऽस्तीतिं [19]

अब्रवीत्स एतां द्वितीयां चितिंमपश्यत्तामुपांधत्त तद्न्तिरंख्यमभवृत्स यज्ञः प्रजापंतिमब्रवीदुप् त्वायानीति नेह लोकौंऽस्तीत्यंब्रवीत्स विश्वकंर्माणमब्रवीदुप् त्वायानीति केनं मोपैष्यसीति दिश्यांभिरित्यंब्रवीत्तन्दिश्यांभिरुपैता उपांधत्त ता दिशंः [20]

अभवन्थ्स पंरमेष्ठी प्रजापंतिमब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोकौऽस्तीत्यंब्रवीत्स विश्वकंमाणं च युज्ञं चौब्रवीदुपं वामायानीति नेह लोकौऽस्तीत्यंब्र्तार् स एतां तृतीयां चितिंमपश्यत्तामुपांधत्त तद्सावंभवत्स आंदित्यः प्रजापंतिमब्रवीदुपं त्वा [21]

आयानीति नेह लोकौंऽस्तीत्यंब्रबीत्स विश्वकंर्माणं च यज्ञं चाँब्रवीदुपं वामायानीति नेह लोकौंऽस्तीत्यंब्रूता १ स पंरमेष्ठिनंमब्रवीदुप त्वायानीति केनं मोपैष्यसीति लोकम्पृणयेत्यंब्रवीत्तं लोकम्पृणयोपैत्तस्मादयांतयाम्री लोकम्पृणाऽयांतयामा ह्यंसौ [22] आदित्यस्तानृषंयोऽब्रुवृत्रुपं व आयामेति केनं न उपैष्यथेतिं भूम्नेत्यंब्रुवृन्तान्द्वाभ्यां चितींभ्यामुपायन्थ्य पश्चंचितीकः समपद्यत् य एवं विद्वानृग्निं चिनुते भूयानेव भंवत्यभीमाल्लौंकाञ्जयिति विदुरेनं देवा अथो एतासामेव देवताना सार्युज्यं गच्छति॥ [23]

पृथिवीय्यँच्कु यथ्स्वंयमातृण्णा उंपुधायं धेह्युचाग्निश्चिंनुते त्रीणिं च॥७॥

वयो वा अग्निर्यदंग्निचित्पख्षिणौं ऽश्जीयात्तमेवाग्निमंद्यादार्तिम् वृतं चेरेत्संवथ्सर हे वृतं नातिं पृश्वां एष यद्ग्निर्हिनस्ति खलु वै तम्पृश्यं एनम्पुरस्तौत्प्रत्यश्चंमुप्चरंति तस्मौत्पृश्चात्प्राङ्गं आत्मनोऽहि रेसायै तेजोंऽसि तेजों मे यच्छ पृथिवीं यंच्छ [24]

पृथिव्ये मां पाहि ज्योतिरसि ज्योतिर्मे यच्छान्तरिखं यच्छान्तरिखान्मा पाहि सुवरसि सुवर्मे यच्छ दिवं यच्छ दिवो मां पाहीत्यांहैताभिवां इमे लोका विधृता यदेता उपदर्धांत्येषां लोकानां विधृत्ये स्वयमातृण्णा उपधार्य हिरण्येष्टका उपं दधातीमे वे लोकाः स्वयमातृण्णा ज्योतिरहिरंण्य्य्यॅथ्स्वंयमातृण्णा उपधार्यं [25] हिर्ण्येष्टका उपदर्धातीमानेवैताभिंलींकाञ्चोतिष्मतः कुरुतेऽथो एताभिरेवास्मां इमे लोकाः प्र भाँन्ति यास्ते अग्ने सूर्ये रुचं उद्यतो दिवंमातन्वन्ति रिष्मिभिः। ताभिः सर्वाभी रुचे जनांय नस्कृधि। या वो देवाः सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या रुचंः। इन्द्रांग्नी ताभिः सर्वाभी रुचं नो धत्त बृहस्पते। रुचं नो धिह [26]

ब्राह्मणेषु रुच् राजंसु नस्कृिध। रुचं विश्यंषु शूद्रेषु मियं धेहि रुचा रुचम्। द्वेधा वा अग्निं चिक्यानस्य यशं इन्द्रियं गंच्छत्यग्निं वा चितमीजानं वा यदेता आहंतीर्जुहोत्यात्मन्नेव यशं इन्द्रियं धंत्त ईश्वरो वा एष आर्तिमार्तोर्योऽग्निं चिन्वन्नधिकामंति तत्त्वां यामि ब्रह्मणा वन्दंमान इतिं वारुण्यर्चा [27]

जुहुयाच्छान्तिरेवैषाग्नेग्तिरात्मनों ह्विष्कृंतो वा एष योंऽग्निं चिनुते यथा वे ह्विः स्कन्दंत्येवं वा एष स्कन्दित् योंऽग्निं चित्वा स्त्रियंमुपैतिं मैत्रावरुण्यामिख्यंया यजेत मैत्रावरुणतांमेवोपैत्यात्मनोऽस्कंन्दाय यो वा अग्निमृंतुस्थां वेद्र्तुर्ऋतुरस्मै कर्ल्पमान एति प्रत्येव तिष्ठति संवथ्सरो वा अग्निः [28]

ऋतुस्थास्तस्यं वसंन्तः शिरों ग्रीष्मो दिख्वंणः पुख्यो वर्षाः पुच्छ र श्रद्त्तंरः पुख्यो हेम्न्तो मध्यंम्पूर्वप्ख्याश्चितंयोऽपरप्ख्याः पुरीषमहोरात्राणीष्टंका पृष वा अग्निर्ऋतुस्था य एवं वेद्रत्र्ऋतुरस्मै कल्पंमान एति प्रत्येव तिष्ठति प्रजापंतिर्वा एतं ज्येष्ठ्यंकामो न्यंधत्त ततो व स ज्येष्ठ्यंमगच्छ्द्य एवं विद्वानृग्निं चिनुते ज्येष्ठ्यंमेव गंच्छति॥ [29]

आगच्छात्तद्यांनुशुस्तेनेमय्यँज्ञन्नो वह् सुवर्देवेषु गन्तवे चतुर्दश च॥७॥

यदाकूंताथ्समसुंस्रोद्धृदो वा मनसो वा सम्भृंतं चख्युंषो वा। तमनु प्रेहिं सुकृतस्यं लोकं यत्रर्षयः प्रथम्जा ये पुंराणाः। एतः संधस्थ पिरं ते ददामि यमावहाँच्छेविधं जातवेदाः। अन्वागन्ता यज्ञपंतिर्वो अत्र तः समं जानीत पर्मे व्योमन्न। जानीतादेनम्पर्मे व्योमन्देवाः सधस्था विद रूपमंस्य। यदागच्छांत् [30]

पृथिभिर्देवयानैरिष्टापूर्ते कृणुतादाविरेस्मै। सम्प्र च्यंवध्वमनु सम्प्र याताग्ने पृथो देवयानाँन्कृणुध्वम्। अस्मिन्थ्स्थस्थे अध्युत्तंरस्मिन्विश्वं देवा यर्जमानश्च सीदत। प्रस्तरेणं परिधिनां स्रुचा वेद्यां च ब्रिहिषां। ऋचेमं युज्ञं नों वह सुवंदेवेषु गन्तंवे। यदिष्टय्यँत्पंरादानं यद्दत्तं या च्दिख्यंणा। तत् [31]

अग्निवैश्वकर्मणः सुवंदेवेषुं नो दधत्। येनां सहस्रं वहंसि येनांग्ने सर्ववेदसम्। तेनेमं यज्ञं नो वह सुवंदेवेषु गन्तेवे। येनांग्ने दिख्यंणा युक्ता यज्ञं वहंन्त्यृत्विजः। तेनेमं यज्ञं नो वह सुवंदेवेषु गन्तेवे। येनांग्ने सुकृतः पथा मधोर्धारां व्यानृशः। तेनेमं यज्ञं नो वह सुवंदेवेषु गन्तेवे। यत्र धारा अनेपेता मधौर्धृतस्यं च याः। तद्ग्निवैश्वकर्मणः सुवंदेवेषुं नो दधत्॥ [32]

यान्युग्नय इत्याहेष्टंकाना ५ षोडंश च॥८॥

यास्तें अग्ने स्मिधो यानि धाम या जिह्ना जांतवेदो यो अर्चिः। ये तें अग्ने मेडयो य इन्दंवस्तेभिरात्मानंं चिनुहि प्रजानन्न। उथ्सन्नयूज्ञो वा एष यद्ग्निः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यद्वा अध्वर्युर्ग्नेश्चिन्वन्नंन्तरेत्यात्मनो वै तदन्तरेति यास्ते अग्ने स्मिधो यानिं [33]

धामेत्यांहैषा वा अग्नेः स्वंयंचितिर्ग्निरेव तद्ग्निं चिनोति नाष्वर्युरात्मनोऽन्तरेति चतंस्र आशाः प्र चंरन्त्वग्नयं इमं नो यज्ञं नंयतु प्रजानन्। घृतम्पिन्वंन्रजर्र सुवीरम्ब्रह्मं स्मिद्धंवत्याहुंतीनाम्। सुवर्गाय वा एष लोकायोपं धीयते यत्कूर्मश्चतंस्र आशाः प्र चंरन्त्वग्नय इत्यांह [34]

दिशं एवेतेन प्र जांनातीमं नों युज्ञं नंयतु प्रजानित्रत्यांह सुवर्गस्यं लोकस्याभंनीत्यै ब्रह्मं समिद्धंवत्याहुंतीनामित्यांह् ब्रह्मणा वे देवाः सुंवर्गं लोकमायन् यद्धह्मंण्वत्योपदधांति ब्रह्मणेव तद्यजंमानः सुवर्गं लोकमंति प्रजापंतिर्वा एष यद्ग्रिस्तस्यं प्रजाः प्रशवृश्छन्दार्श्से रूपः सर्वान् वर्णानिष्टंकानां कुर्याद्रूपेणेव प्रजाम्पश्ञ्छन्दार्श्स्यवं रुन्द्धेऽथों प्रजाभ्यं एवेनंम्पशुभ्यश्छन्दोंभ्योऽव्रुद्धं चिनुते॥ [35]

अपिं सुर्व्यौतिं वैश्वानुरो यदेष वै पश्चंवि श्वातिश्च॥९॥

मियं गृह्णाम्यग्रं अग्नि॰ रायस्पोषांय सुप्रजास्त्वायं सुवीर्याय। मियं प्रजाम्मिय वर्चो दधाम्यरिष्टाः स्याम तनुवां सुवीराः। यो नो अग्निः पितरो हृथ्स्वंन्तरमंत्र्यो मर्त्या ५ आविवेशं। तमात्मन्परि गृह्णीमहे वयम्मा सो अस्मा ५ अंवहाय परां गात्। यदंध्वर्युरात्मन्नग्निमगृहीत्वाग्निं चिनुयाद्यौऽस्य स्वौऽग्निस्तमपिं [36]

यजंमानाय चिनुयाद्गिं खलु वै प्शवोऽनूपं तिष्ठन्तेऽप्त्रामुंका अस्मात्प्शवंः स्युर्मियं गृह्णाम्यग्रें अग्निमित्यांहात्मन्नेव स्वमृग्निं दांधार् नास्मांत्पृशवोऽपं क्रामन्ति ब्रह्मवादिनों वदन्ति यन्मृचापंश्चाग्नेरंनाद्यमथ् कस्मांन्मृदा चाद्भिश्चाग्निश्चीयत् इति यदद्भिः संयोतिं [37]

आपो वै सर्वा देवतां देवतांभिरेवैन् सर सृजिति यन्मृदा चिनोतीयं वा अग्निवैश्वानरौंऽग्निनेव तद्ग्निं चिनोति ब्रह्मवादिनों वदन्ति यन्मृदा चाद्भिश्वाग्निश्चीयतेऽथ् कस्माद्ग्निरुच्यत् इति यच्छन्दोभिश्चिनोत्यग्नयो वै छन्दार्शस् तस्मादग्निरुच्यतेऽथो इयं वा अग्निवैश्वानरो यत् [38]

मृदा चिनोति तस्मादिग्निरुंच्यते हिरण्येष्टका उपं दधाति ज्योतिर्वे हिरंण्यं ज्योतिरेवास्मिन्दधात्यथो तेजो वै हिरंण्यं तेजं एवात्मन्धंते यो वा अग्निश् सर्वतोमुखं चिनुते सर्वासु प्रजास्वन्नमित्ते सर्वा दिशोऽभि जयति गायत्रीम्पुरस्तादुपं दधाति त्रिष्टुर्भं दिख्यण्तो जगंतीम्पश्चादंनुष्टुर्भमुत्तर्तः पङ्किम्मध्यं एष वा अग्निः सर्वतोमुख्स्तं य एवं विद्वा श्रिचंनुते सर्वां पु प्रजास्वन्नं मित्ति सर्वा दिशोऽभि जंयत्यथों दिश्येंव दिशम्प्र वंयति तस्मांदिशि दिक्प्रोतां॥ [39]

पुनुमुस्यात्रुम्भूयोुस्यात्रंम्भवति॥10॥

प्रजापंतिरिग्नमंसृजत् सौंऽस्माथ्मृष्टः प्राङ्गाद्रंवृत्तस्मा अश्वम्प्रत्यांस्यत्स देख्यिणावंतित् तस्मे वृष्णिम्प्रत्यांस्यत्स प्रत्यङ्वावंतित् तस्मां ऋष्भम्प्रत्यांस्यत्स उद्ङ्वावंतित् तस्मे बस्तम्प्रत्यांस्यत्स ऊर्ध्वांऽद्रवृत्तस्मे पुरुष्मप्रत्यांस्यत् यत्पंशुशीर्षाण्युंपदधांति सर्वतं एवनम् [40]

अवरुध्यं चिनुत एता वै प्रांणभृतश्चर्ख्यंष्मतीरिष्टंका यत्पंशुशीर्षाणि यत्पंशुशीर्षाण्यंपदधांति ताभिरेव यजमानोऽमुष्मिंश्लोंके प्राणित्यथो ताभिरेवास्मां इमे लोकाः प्र भान्ति मृदाभिलिप्योपं दधाति मेध्यत्वायं पृशुर्वा एष यद्ग्निरन्नंम्पशवं एष खलु वा अग्निर्यत्पंशुशीर्षाणि यं कामयेत् कनीयोऽस्यान्नम् [41]

स्यादितिं संत्रां तस्यं पशुशीर्षाण्युपं दध्यात्कनींय

सप्तमः प्रश्नः

एवास्यान्नम्भवति यं कामयेत समावंदस्यान्नई स्यादितिं मध्यतस्तस्योपं दध्याध्समावंदेवास्यान्नम्भवति यं कामयेत् भूयोऽस्यान्नई स्यादित्यन्तेषु तस्यं व्युद्ह्योपं दध्यादन्तत एवास्मा अन्नमवं रुन्द्धे भूयोऽस्यान्नम्भवति॥ [42]

स्तेगान्द्वावि ५ शतिः॥11॥

स्तेगान्द श्रृांभ्याम्मण्डू का अम्भ्यंभिरादं कां खादेनोर्ज श्रे स श्सूदेनारंण्यं जाम्बीलेन मृदंम्बर्स्वेभिः शर्कराभिरवंकामवंकार्ग शर्करामुथ्सादेनं जिह्वामंवऋन्देन तालु सरंस्वतीं जिह्वाग्रेणं॥ [43]

वाजम्पश्चंवि १ शतिः॥12॥

वाज् १ हर्न्मैभ्याम्प आस्येनादित्याञ्क्षश्रुंभिरुपयाममधेरेणोष्ठे सदुत्तंरेणान्तरेणानूकाशम्प्रकाशेन बाह्य १ स्तनियत्नुं निर्बाधिनं सूर्याग्री चख्वंभ्यां बिँ द्युतौं कुनानंकाभ्याम्शनिम्मस्तिष्केण बलम्मु अभिः॥ [44]

कूर्मात्रयोवि श्शतिः॥13॥

कूर्माञ्छुफैर्च्छलांभिः कृपिञ्चलान्थ्साम् कुष्ठिकाभिर्जुवं जङ्घांभिरगृदं जानुंभ्याद्वीँयं कुहाभ्याम्भृयम्प्रंचालाभ्याम् गुहोपप्ख्वाभ्यांमुश्विनावश्साभ्यामदितिश शीर्ष्णा निर्ऋतिं निर्जालमकेन शीर्ष्णा॥ [45]

योऋमेकंवि॰शतिः॥14॥

योक्रं गृध्रांभिर्युगमानंतेन चित्तम्मन्यांभिः संक्रोशान्प्राणैः प्रकाशेन त्वचंम्पराकाशेनान्तराम्मशकान्केशैरिन्द्रः स्वपंसा वहंन बृहस्पति शकुनिसादेन रथंमुष्णिहांभिः॥ [46]

∥15I

मित्रावर्रुणौ श्रोणौंभ्यामिन्द्राग्नी शिंखण्डाभ्यामिन्द्राबृह्स्पतीं क्ररुभ्यामिन्द्राविष्णूं अष्ठीवद्धार्रं सवितारम्पुच्छेन गन्धविञ्छेपेनाप्स्रसों मुष्काभ्याम्पवमानम्पायुनां पवित्रम्पोत्रौभ्यामाक्रमण स्थूराभ्याम्परितिक्रमणं कुष्ठौभ्याम्॥ [47]

मित्रावरुंणाविन्द्रंस्य द्वावि ५ शतिर्द्वावि ५ शतिः॥ 16॥

इन्द्रंस्य ऋोडोऽदित्यै पाज्स्यंन्दिशां ज्त्रवों जीमूतांन्हदयौपशाभ्यांम्न्तिरंख्यम्पुरितता नभं उद्येंणेन्द्राणीम्ध्रं वल्मीकांन्क्लोम्ना गिरीन्स्राशिभिः समुद्रमुदरंण वैश्वान्रम्भरमंना॥ [48] पूष्णश्चतुंर्वि श्शतिः॥17॥

पूष्णो विनिष्ठरंन्थाहेः स्थूरगुदा सूर्पान्गुदाभिर्ऋतून्पृष्टीभिदिवं वसूनाम्प्रथमा कीकंसा रुद्राणां द्वितीयांदित्यानां तृतीयाङ्गिरसां चतुर्थी साध्यानाम्पश्चमी विश्वेषां देवानार् षष्ठी॥ [49]

ओजों वि॰शतिः॥18॥

ओजों ग्रीवाभिर्निर्ऋतिम्स्थभिरिन्द्र स्वपंसा वहेंन रुद्रस्यं विचलः स्कन्धों ऽहोरात्रयों द्वितीयों ऽर्धमासानां तृतीयों मासां चंतुर्थ ऋतूनाम्पंश्चमः संवथ्सरस्यं षष्ठः॥ [50]

आनन्द॰ षोडंश॥19॥

आनुन्दं नुन्दर्थना कार्मम्प्रत्यासाभ्याम्भयः शितीमभ्याम्प्रिः सूर्याचन्द्रमसौ वृक्याभ्याः श्यामशब्लौ मतंस्राभ्याळ्युंष्टिः रूपेण निम्नंक्तिमरूपेण॥ [51]

अहंरष्टावि १ शतिः॥20॥

अहंर्मा १ सेन् रात्रिम्पीवंसापो यूषेणं घृत १ रसेन् १ यां वसंया दूषीकांभिर्ह्रादुनिमश्रुंभिः पृष्वान्दिव १ रूपेण नख्यंत्राणि प्रतिंरूपेण पृथिवीं चर्मणा छवीं छ्व्योपाकृताय स्वाहालेब्धाय स्वाहां हुताय स्वाहां॥ [52]

अग्नेरेकान्नित्रृष्शत्॥21॥

अग्नेः पंख्यतिः सरंस्वत्यै निपंख्यतिः सोमंस्य तृतीयापां चंतुर्थ्योषंधीनाम्पश्चमी संवथ्सरस्यं षष्ठी मुरुतारं सप्तमी बृह्स्पतेरष्टमी मित्रस्यं नवमी वर्रुणस्य दश्मीन्द्रंस्यैकादशी विश्वेषां देवानां द्वादशी द्यावांपृथिव्योः पार्श्वय्यँमस्यं पाटूरः॥ [53]

वायोर्ष्टावि ५ शतिः॥22॥

वायोः पंख्यतिः सरंस्वतो निपंख्यतिश्चन्द्रमंसस्तृतीया नख्यंत्राणां चतुर्थी संवितुः पंश्चमी रुद्रस्यं षष्ठी सूर्पाणाः सप्तम्यंर्यम्णौऽष्ट्रमी त्वष्टंर्नवमी धातुर्दश्वमीन्द्राण्या एंकाद्श्यदित्ये द्वाद्शी द्यावांपृथिच्योः पार्श्वय्यँम्ये पाटूरः॥ [54]

पन्थान्द्वावि ५शितः॥23॥

पन्थामनूवृग्भ्या ५ संतंति ३ स्नावन्याभ्या ५ शुकाँन्यित्तेनं

हिर्माणं युक्रा हलींख्य्णान्पापवातेनं कूश्माञ्छकंभिः शवृतानूर्वध्येन शुनों विशसंनेन सूर्पाक्षौंहितगुन्धेन वया रेसि पक्कगुन्धेनं पिपीलिंकाः प्रशादेनं॥ [55]

क्रमैरष्टादंश॥24॥

क्रमैरत्यंक्रमीद्वाजी विश्वैर्देवैर्यक्तियैः संविदानः। स नो नय सुकृतस्यं लोकं तस्यं ते वयः स्वधयां मदेम॥ [56]

द्यौः पश्चवि॰शतिः॥25॥

द्यौस्ते पृष्ठम्पृंथिवी स्घस्थंमात्मान्तरिख्य समुद्रो योनिः सूर्यस्ते चख्युर्वातः प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रम्मासाश्चार्थमासाश्च पर्वाण्यृतवोङ्गानि संवथ्सरो महिमा॥ [57]

यस्मिन्नष्टौ चं॥26॥

अग्निः पृशुरांसीत्तेनांयजन्त स एतं लोकमंजयद्यस्मिन्नग्निः स ते लोकस्तं जैष्यस्यथावं जिघ्र वायुः पृशुरांसीत्तेनांयजन्त स एतं लोकमंजयद्यस्मिन्वायुः स ते लोकस्तस्मात्त्वान्तरेष्यामि यदि नावजिघ्रंस्यादित्यः पृशुरांसीत्तेनांयजन्त स एतं लोकमंजयद्यस्मिन्नादित्यः स ते लोकस्तं जैष्यसि सप्तमः प्रश्नः 21

यद्यंवजिघ्रंसि॥ [58]

प्राचीनंवरशृय्याँवंन्त ऋख्सामे वाग्वे देवेभ्यां देवा वे देवयजंनङ्कृद्रश्च तिह्वरंण्युर् पद्दानिं ब्रह्मवादिनां विचित्यो यत्कुलयां ते वारुणो वे क्रीतस्सोम् एकांदश॥11॥ प्राचीनंवरशुर् स्वाहेत्यांहु येंऽन्तरशुरा ह्येप सन्तपंसा च यत्कर्णगृहीतेतिं लोम्तो वांरुणण्यदथ्संप्तिः॥76॥ प्राचीनंवरशुम्परिंचरित॥ हिरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता षष्ठकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: http://stotrasamhita.github.io} \ | \ \ {\sf http://github.com/stotrasamhita}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/